

آاهانی

امکانی نو در آموزش

راضیه یزدانی

دکترای تخصصی مدیریت آموزشی دانشگاه شیراز

نظام آموزش و پرورش و به عبارت بهتر تعلیم و تربیت، به طور بالقوه یکی از محوری ترین و تعیین کننده ترین نهادهای اجتماعی در تحقق توسعه کشور به حساب می‌آید. یکی از اساسی ترین وظایف هر نظام تربیتی، ارائه تصویری روش از انسان مطلوب است و گویا ترین شاهد بر ضرورت وجود هر نظام آموزشی، توجه به آینده است. آموزش و پرورش پیش‌دبستانی تا دانشگاه ضرورتا باید آینده‌مدار باشد، زیرا کارکرد آن در واقع تجهیز دانش آموزان و دانشجویان به دانش و مهارت‌های لازم برای مشارکت مؤثر در جامعه، چه در زمان آینده است (همتی و همکاران، ۱۳۹۴: ۶۷-۵۹).

توجه به این نظام موجب توسعه یافته را از منظر آموزش و پرورش جامعه دانش‌بنیان می‌نامند. جامعه دانش‌بنیان جامعه‌ای است که بقای آن منوط به خلق دانش از طریق تحقیق و پژوهش است و شکوفایی آن را نوآوری‌های دانشی تضمین می‌کنند. مؤلفه‌های نظام آموزش و پرورش در جامعه دانش‌بنیان، دانش‌آفرینی و ایجاد نوآوری دانشی با مفهوم قابلیت خلق دانش و تبدیل آن به نوآوری است. به عبارت دیگر، نظام آموزش و پرورش در شکل دهی به آینده علم و فناوری تأثیر بسزایی دارد. در نظام آموزش و پرورش نهادهای علمی و پژوهشی شکل می‌گیرند و علاوه بر مأموریت اصلی شان برای دانش‌آفرینی و تولید نوآوری‌های دانشی، غرور ملی را تقویت خواهند کرد.

آینده‌نگری و تلاش برای طراحی و برنامه‌ریزی برای آن، به شدت بر زندگی روزمره مردم تأثیر می‌گذارد و توانی بالقوه دارد تا رفتار و محیط فعلی آن‌ها را تغییر دهد. از این‌رو، کمبود ابزار و تکنیک برای کمک به طراحان در آینده‌های نزدیک، به عنوان یک نیاز در فرایند طراحی شناخته شده است (Dash, 2019). هنگامی که واژه «آینده‌پژوهی» مطرح می‌شود، افراد با تجزیه آن به درک معنایش می‌پردازنند و براساس برداشت ذهنی خود از این عبارت، درباره آینده و در موضوع مورد مطالعه قضاؤت می‌کنند.

آینده‌پژوهی که یکی از اصطلاحات نوییداست، کم کم در رشته‌ها و دانش‌های گوناگون در حال جا باز کردن و عادی شدن است. کری بیج (۲۰۰۶) می‌نویسد: «آینده‌پژوهی با معیارهای کمی انجام می‌شود و ماهیت آن با اقدامات شبه‌علمی مانند پیش‌گویی یا علمی-تخیلی متفاوت است. ارتباط، انسجام منطقی، سادگی، قابلیت امتحان، وضوح واژه‌ها، تعریف دامنه، مشخص بودن محدودیت‌ها و مرزها، شفافیت و مدیریت عملی از ویژگی‌های آینده‌پژوهی هستند». مطالعات آینده، آینده‌نگری یا آینده‌پژوهی، فلسفه، علم، هنر و عمل تشکیل آینده‌های محتمل، ممکن و ارجح و جهان‌بینی و اسطوره‌های زیربنایی را در بر می‌گیرد (میس هال و میس هال، ۱۹۷۵) به نقل از نوبخت، ۱۳۹۳). در نگرش کلی، آینده‌پژوهی حوزه‌ای است میان رشته‌ای و امکان شناسایی رویدادها و روندهای مؤثر در شکل گیری تحولات آینده و دستیابی به تصویر آینده را فراهم می‌کند (خلیلی، حیدری و باری، ۱۳۹۵).

در آینده‌پژوهی، گردآوری اطلاعات عموماً به روش کتابخانه‌ای انجام می‌شود و در مواردی که اطلاعات موردنیاز از طریق انجام مصاحبه یا توزیع پرسشنامه صورت می‌گیرد، از روش میدانی نیز استفاده می‌شود.

انواع روش‌های آینده‌پژوهی

۱۴ روش پیشنهادی کری بیج درباره آینده‌پژوهی

۱

تحلیل لایه‌ای علی (CLA)^۱

از این روش به عنوان ابزاری برای یافتن علل پدیده‌های اجتماعی و پیش‌بینی مسیر آینده پدیده‌ها استفاده می‌شود. به عنوان یک نظریه، تحلیل لایه‌ای علی، روش‌های تجربی، تفسیری، انتقادی و یادگیری عملی دانش را باهم تلفیق می‌کند. این روش در تدوین سیاست‌های مؤثرتر، عمیق‌تر، جامع‌تر و درازمدت مفید است (گواهی، ۱۳۹۶).

۲

تکنیک تاپسیس فازی^۲

تکنیک تاپسیس فازی یکی از روش‌های مرسوم در بحث تصمیم‌گیری چند معیاره MADM است که قابلیت‌های قابل توجهی دارد. برای استفاده از این روش به یک ماتریس تصمیم‌گیری نیاز داریم که ردیف‌های این ماتریس گزینه‌ها و ستون‌های آن معیارها هستند.

۳

بررسی دقیق محیط^۳

بررسی دقیق محیط، فرایند جمع‌آوری و توزیع اطلاعات برای مقاصد راهکنشی یا راهبردی است. این فرایند در برگیرنده کسب اطلاعات واقعی و انتزاعی در مورد محیط تجاری است که شرکت در آن فعالیت می‌کند یا قصد دارد به آن وارد شود.

۴

طراحی سناریو^۴

سناریو، پیش‌بینی قطعی و دقیق جهان آینده نیست، بلکه توصیفی از رویدادهای ممکن و چندگانه است که امکان وقوع آن‌ها در آینده وجود دارد (Cairns, 2018 & Wright, 2018). به بیان دیگر، سناریوها آمیزه‌ای از پیش‌بینی‌های تخیلی و در عین حال واقع گرایانه از رخدادهای احتمالی آینده هستند. با استفاده از سناریوها می‌توانیم درباره آنچه باید بعدها انجام دهیم، به طور جدی بیندیشیم.

روش دلفی

روش دلفی روشی منظم و تعاملی است که بر نظرات متخصصان مستقل اتکا می‌کند. متخصصانی که به دقت انتخاب شده‌اند، در دو یا چند دور به پرسشنامه‌ها پاسخ می‌دهند. پس از هر دور، یک نفر خلاصه پیش‌بینی‌ها و دلایل آن‌ها را بدون ذکر نام آن‌ها گردآوری می‌کند. به این صورت متخصصان تشویق می‌شوند با مشاهده پاسخ دیگر اعضا گروه، نظرات خود را بازبینی کنند. در این فرایند، دامنه پاسخ‌ها کوچک‌تر و گروه به سمت پاسخ صحیح متتمرکز می‌شود.

تاریخ آینده^۵

تاریخ آینده، تاریخ فرضی و منطقی آینده است و نویسنده‌گان علمی - تخلیقی آن را برای ساختن پیش‌زمینه مشترک به کار می‌برند. گاهی اوقات نویسنده برنامه زمانی رویدادها را ارائه می‌دهد و گاهی اوقات خواننده می‌تواند ترتیب داستان را از اطلاعات فراهم‌شده بازسازی کند.

کارگاه‌های آینده^۶

کارگاه‌آینده‌یک تکنیک آینده‌پژوهی است که رابت جانگ^۷ و نوبرت موول^۸ در دهه ۱۹۷۰ شکل دادند. این روش گروهی از افراد را قادر می‌کند نظرات جدید و راه حل‌های خود را درباره مشکلات اجتماعی بیان کنند. کارگاه آینده به ویژه برای کسانی مفید است که تجربه‌اندکی از فرایند تصمیم‌گیری خلاق دارند (مثلاً کودکان و نوجوانان).

حال شکست و تحلیل تأثیرات^۹

حال شکست و تحلیل تأثیرات فرایندی در مدیریت اجرایی است که برای تحلیل ناکامی‌های بالقوه در سیستم، طبقه‌بندی آن‌ها بر حسب شدت و تعیین آثار آن‌ها بر سیستم به کار می‌رود.

آینده‌پژوهی حوزه‌ای است میان رشته‌های و امکان شناسایی رویدادها و روندهای مؤثر در شکل‌گیری تحولات آینده و دستیابی به تصویر آینده را فراهم می‌کند

تحلیل رویه^{۱۴}

اصطلاح تحلیل رویه به جمع‌آوری اطلاعات و تلاش برای کشف یک الگو یا رویه گفته می‌شود. در مدیریت پژوهه، تحلیل رویه یک تکنیک ریاضی است که از نتایج بررسی تاریخی برای پیش‌بینی نتایج آینده استفاده می‌کند. امروزه روش تحلیل رویه به علم مطالعه تغییرات در الگوهای اجتماعی شامل مد، فناوری و رفتاری مصرف‌کننده اطلاق می‌شود (Chapman, 2018).

۱۲

تحلیل ریشه‌شناسی^{۱۵}

تحلیل ریشه‌شناسی (حل مسئله) روشی است که فربیترز زویکی^{۱۶} آن را برای بررسی راه حل‌های مختلف یک مسئله چندبعدی غیرکمی اختراک کرد. در این روش ساختار درونی لغات مطالعه و رابطه بین شکل ظاهری و عمق کلمات کشف می‌شود (Straka, et al., 2016).

۱۳

پیش‌بینی فناوری^{۱۷}

تکنیک پیش‌بینی فناوری به ویژگی‌های فناورانه می‌پردازد؛ مانند سطوح عملکرد فنی، از جمله سرعت هوایپیمای نظامی، قدرت موتورهای آینده، صحت و دقت یک ابزار اندازه‌گیری، و شمار ترانزیستورها در یک قطعه در سال‌های آینده.

۱۴

چرخ آینده^{۱۰}

چرخ آینده ابزاری برای نمایش گرافیک عواقب مستقیم یا غیرمستقیم یک تغییر یا توسعهٔ خاص است. این روش را جروم گلن^{۱۱} در ۱۹۷۱ اختراک کرد. چرخ آینده روشی برای سازمان‌دهی تفکر و سؤال درباره آینده، و نوعی طوفان مغزی ساختار یافته است.

۹

تحلیل شبکه اجتماعی^{۱۸}

هر شبکه اجتماعی، ساختاری اجتماعی است که از افراد (سازمان‌ها) به نام «گروه» ساخته شده است که با یک یا چند نوع وابستگی درونی مانند دوستی، خویشاوندی، معادلات مالی، نفرت، روابط عقیدتی و غیره، با هم ارتباط دارند. تحلیل شبکه اجتماعی، روابط اجتماعی را بر حسب نظریه شبکه درباره گروه‌ها و رشته‌ها بررسی می‌کند.

۱۰

مهندسی سیستم‌ها^{۱۹}

فنون مهندسی سیستم‌ها در پژوهه‌های پیچیده‌ای مانند طراحی فضاییما، روباتها و ساخت پل‌ها به کار می‌روند. در این فن از ابزارهای متعددی مانند الگوسازی و شبیه‌سازی، تحلیل الزامات و برنامه‌ریزی زمانی برای مدیریت پیچیدگی‌ها استفاده می‌شود.

۱۱

آینده‌پژوهی در نظام آموزش‌وپرورش آینده‌پژوهی در نظام آموزش‌وپرورش با رویکرد پاسخ‌گویی به نیازهای آینده جامعه و تربیت نسل‌های آینده براساس آموزه‌ها و ارزش‌های ملی و مذهبی در کلیه حوزه‌ها، می‌تواند به شکل‌های متعددی استفاده شود. با توجه به مبانی و اصول آینده‌پژوهی و تأثیر و اهمیت آن بر تصمیم‌گیری و سیاست‌گذاری در تعیین چگونگی و نحوه فعالیت‌های آموزشی و پرورشی از یکسو و همچنین الهام از فنون و روش‌های آینده‌پژوهی و تاثیر آن بر یادگیری بهتر از سوی دیگر، می‌توان دو وجه اصلی برای توجه به آینده‌پژوهی در نظام آموزش‌وپرورش برشمود. آینده‌پژوهی در آموزش‌وپرورش با چند مؤلفه

**کسی که به حوزه
آینده‌پژوهی قدم
می‌گذارد، تنها به
ناخودآگاه کیفیت
یادگیری خود را ارتقا
می‌دهد و این سبب
می‌شود بتواند در
یادگیری دیگر مطالب،
علوم و تخصص‌ها،
مهارت بیشتری به
دست آورد**

- افزایش به کارگیری تمامی حواس پنج گانه در فرایند یادگیری؛
- بالا بردن افق‌های زمانی دوران یادگیری در آموزش‌وپرورش؛

بحث و نتیجه‌گیری

آنچه دیدیم، مقدمه‌ای اجمالی بر آینده‌پژوهی و روش‌های مربوط به آن بود. قطعاً کشور ما، به خصوص در بخش آموزش‌وپرورش، نیاز مبرمی به پرداختن به این دانش جدید دارد. این مهم فراهم نخواهد شد، مگر با عزم ملی در جهت پیشرفت کشور و از همه مهم‌تر نهادنیه کردن تفکر و تعقل در تصمیم‌گیری‌ها و برنامه‌ریزی‌های آموزشی، به‌گونه‌ای که منافع در قالب برنامه‌ای ماندگار و بلندمدت دیده شوند.

در انتهای می‌توان گفت، هرچند که در حال حاضر چشم‌انداز ۲۰ ساله کشور نقطه آغاز بسیار خوبی برای نهادنیه کردن ژرفاندیشی برای آینده است، ولی مهم‌تر از آن، اجرای صحیح و حرکت در جهت پیاده‌سازی آن است. در حال حاضر، افق روشنی از اجرای سند چشم‌انداز به چشم نمی‌خورد، ولی امید آن می‌رود که مسئولان در این خصوص اقدامات عاجل به عمل آورند و جامعه اسلامی ایران را به هدف غایی و جایگاه واقعی آن برسانند. در این راه نباید نقش مهم مردم کشور و پژوهش افکار و رفتار ایشان را نادیده گرفت. شاید بهتر باشد از هم‌اکنون روی ترتیب نسل‌های آینده برنامه‌ریزی دقیقی انجام دهیم.

پی‌نوشت‌ها

1. Causal Layered analysis
2. Topss
3. Environmental Scanning
4. Scenario method
5. Future history
6. Future Workshops
7. Robert Jong
8. Nobert Mueller
9. Failure Mode And Effects Analysis
10. Futures wheel
11. Jerome C. Glenn
12. Social Network Analysis
13. Systems Engineering
14. System Engineering
15. Morphological Analysis
16. Fritz Zwicky
17. Technology Forecasting

برای دسترسی به متن
کامل این مقاله و منابع
آن، اسکن کنید.

- بیان می‌شود:
- تعریف آینده‌های مطلوب و مرجح در آموزش‌وپرورش؛
- ارائه تصویری از وضعیت آینده فناوری یادگیری و تأثیر آن بر فعالیت‌های آموزشی و پژوهشی؛
- کشف‌موقعیت‌های جدید در حوزه آموزش‌وپرورش ناشی از تغییرات محیطی؛
- پیش‌بینی آسیب‌های فرهنگی و اجتماعی ناشی از شرایط نوین آموزش‌وپرورش؛
- ایجاد انعطاف در ساختار و مأموریت‌های نهاد آموزش‌وپرورش با هدف کنترل آسیب‌های آینده؛
- بازبینی راهبردها و اهداف نهاد آموزش‌وپرورش؛
- برآورد و تعیین نیازمندی‌های جدید نظام آموزش‌وپرورش مناسب با آینده؛
- تصویرسازی آینده اقتصادی بازار کسب و کار آموزش‌وپرورش؛
- تعریف مواضع مسئولان و تصمیم‌گیران نظام آموزش‌وپرورش در مواجهه با بحران‌های آینده؛
- ارتقای فرایند یادگیری متأثر از روش‌های آینده‌پژوهی.

آن‌هایی که فنون و روش‌های آینده‌پژوهی را فراگرفته باشند، قدرت مطالعه آینده را کسب می‌کنند. یادگیری روش‌های آینده‌پژوهی می‌تواند کیفیت یادگیری افراد را بالا ببرد. به عبارت دیگر، کسی که به حوزه آینده‌پژوهی قدم می‌گذارد، تنها به یادگیری مجموعه‌ای از فنون و روش‌ها و کسب دانش آینده مبادرت نمی‌کند، بلکه ناخودآگاه کیفیت یادگیری خود را ارتقا می‌دهد و این سبب می‌شود بتواند در یادگیری دیگر مطالب، علوم و تخصص‌ها، مهارت بیشتری به دست آورد (همتی و همکاران، ۱۳۹۴: ۶۷-۵۹). حداقل توانمندی‌هایی را که با آشنایی و فراگیری فنون و روش‌های آینده‌پژوهی در آموزش‌گیرندگان به وجود می‌آید، می‌توان در قالب این موضوعات دسته‌بندی کرد:

- افزایش نقش مؤثر آموزش‌گیرندگان در کشف اطلاعات مورد نیاز خود و دیگران؛
- افزایش مشارکت و تعامل آموزش‌دهنده و آموزش‌گیرندگان؛
- افزایش پیوستگی و درک برنامه‌های درسی با موضوعات مرتبط؛
- آشنایی آموزش‌گیرندگان با شیوه‌های یادگیری؛